

Jubileu 2025

www.jubileu2025.arqtgn.cat

PER A REFLEXIONAR

La vivència d'aquelles primeres dones és l'esperança mateixa que ens alimenta

Les dones s'apropen a la tomba, han d'ungir el difunt. Un dubte: qui ens retirarà la pedra? Volen arribar a tocar el seu Senyor i la dificultat no és menor. El resultat és del tot inesperat. La tomba és oberta i el Senyor no hi és. Busquen Jesús, el Natzarè, el crucificat. S'han endut el seu cos i no saben on l'han posat.

Se'ls anuncia que ja no es troba entre els morts. Hi ha una missió: «Aneu a dir als germans que em trobaran a Galilea.» Darrere seu hi ha una comunitat a qui comunicar-ho, hi han anat elles perquè és el rol femení. Han estat escollides per rebre la primera experiència i el gran anunci: ha ressuscitat!

Un entramat de vivències, sensacions, records i sentiments les envaeix, el niu perfecte on covar l'esperança, l'esperança compartida amb els germans que l'han acompanyat. Ha estat treta la llosa del seu cor i tenen el privilegi de compartir aquesta experiència plena d'entusiasme i de Vida, tant, que les prenen per ximplotes!

Cercaven un difunt i la seva foscor s'ha omplert de llum. Tot s'havia acabat i resulta que és l'inici. Se sentien òrfenes però ara comença a créixer la fraternitat on compartir d'una manera nova i sense barreres l'experiència del que han viscut. Les pa-

raules del Natzarè prenen un nou sentit, un passat que esdevé futur. Tenen les claus per començar a interpretar d'una manera nova les paraules, els gestos, les mirades, els somriures, els silencis, la misericòrdia i, fins i tot, els retrets del Mestre.

Aquell Jesús amb qui han conviscut comença a ser l'Ungit, el Crist que una vegada acomplerta tota la seva missió itinerant, els poderosos han crucificat, ha mort com a home i el Pare-Mare Déu li ha donat el seu *Sí* definitiu, i reconeixent-lo com a Fill, l'ha ressuscitat.

És el Messies que el poble esperava i per això ha escalfat els seus cors en vida: acoïllint-les en el grup, omplint-les d'expectativa i esperança, empoderant-les. Ara, escollint-les com a primícies de l'anunci de la més gran Bona Nova de la humanitat, el *Sí* de Déu a la identitat de Fill, els seus cors s'escalfen amb una nova esperança: la vida té sentit i la fe cal compartir-la en comunitat tal com, a partir d'ara, el seu Senyor ressuscitat els anirà reunint d'ací i d'allà com una lloca els pollets.

Ha nascut la comunitat del Senyor ressuscitat on tots hi tenen cabuda sense distincions. L'esperança que neix de la fe agermana per igual, cadascú aporta allò que és i que té i el Senyor Ressuscitat crida personalment i acompanya individualment i comunitàriament la nostra esperança.

Rosa M. Sánchez i Cornadó
Laica amb missió pastoral

PAPA FRANCESC

Esperar és girar-se. Maria Magdalena

L'Evangeli de Joan narra l'encontre de Maria Magdalena amb Jesús ressuscitat d'una manera que ens fa reflexionar. Diverses vegades es repeteix que Maria *es va girar*. L'Evangeliista escull bé les paraules! Amb llàgrimes als ulls, Maria mira primer dins del sepulcre, després es gira: el Ressuscitat no és a la part de la mort, sinó a la part de la vida. Després, quan escolta pronunciar el seu nom, l'Evangeli ens diu que Maria novament es va girar. És així que creix la seva esperança: ara mira el sepulcre, però ja no com abans. Pot eixugar-se les llàgrimes perquè ha escoltat el seu nom: només el seu Mestre el pronuncia així. Sembla com si el vell món encara hi fos, però ja no hi és. Quan sentim que l'Esperit Sant actua en el nostre cor i sentim que el Senyor ens crida pel nostre nom, sabem distingir la veu del Mestre. Aprenuem de l'esperança de Maria Magdalena, que la tradició va anomenar «apòstola dels apòstols». En el nou món s'hi entra *convertint-se més d'una vegada*. El nostre camí és una invitació constant a canviar de perspectiva. El Ressuscitat ens porta al seu món, pas a pas, amb la condició que no pretenem saber-ho tot.

Del discurs del sant pare Francesc a l'audiència jubilar de l'1 de febrer de 2025